

Voor De Zeeuw kwamen er toen een paar moeilijke jaren. Terugkeren naar het onderwijs zou het doorsnijden van de band met de gemeentepolitiek betekend hebben, omdat hij dan voor de gemeenteraad zou hebben moeten bedanken. Een vriend bood hem een werkkring aan in diens bloeiende kolenzaak, maar dat werk lag hem helemaal niet. Volgens het getuigenis van iemand, die het van nabij heeft meegemaakt, is het gezin-De Zeeuw deze periode met veel humor en grote zuinigheid door gekomen.

In september 1923 komt De Zeeuw weer terug als wethouder van onderwijs. Een zo talrijke fractie als die van de S.D.A.P. kon niet duurzaam buiten het dagelijks bestuur van de gemeente blijven. In onze staatsrechterlijke verhoudingen kan een individuele wethouder na een conflict met de raad heengaan, maar past het minder dat een fractie haar wethouders terug neemt. Zij blijft immers haar deel in de verantwoordelijkheid voor het bestuur der gemeente dragen en schakelt zich uit bij de voorbereiding en uitvoering van het beleid.

Na het aftreden van Schouten nam De Zeeuw in 1927 de portefeuille van financiën en bedrijven van hem over. De financiële toestand van de gemeente werd hoe langer hoe moeilijker. Het beheer van de bedrijven daarentegen gaf hem veel voldoening.

Inmiddels was hij in 1923 lid van de Eerste Kamer geworden, wat hij gebleven is tot de volksvertegenwoordiging door de bezetter werd uitgeschakeld. Het lidmaatschap van de Eerste Kamer hield hem in contact met de landelijke politiek. Daarnaast bleef hij actief deelnemen aan het partijleven.

In 1932 raakte hij opnieuw betrokken in een wethouderscrisis. Ditmaal lag het conflict op zijn terrein. Het ging er om of de straatbelasting en de opcenten op de personele belasting verhoogd dienden te worden en of daarnaast een korting op de lonen en salarissen moest worden toegepast. De socialistische wethouders gingen akkoord met de belastingverhogingen, maar wilden, wat de korting op lonen en salarissen betreft, niet verder gaan dan dat deze zaak in het georganiseerd overleg aan de orde zou worden gesteld. Na veel geharrewar, waarbij zelfs de notulen van de vergadering van burgemeester en wethouders, die toen blijkbaar nog werden bijgehouden, in het geding werden gebracht, verwierp de raad het voorstel tot verhoging van de straatbelasting. De daarop volgende dag dienden de wethouders Brautigam, die Heykoop na diens over-